

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS.

Dingsdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

10 December

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6den December.

De *Moniteur* houdt heden eene ordonnantie waarbij 25,000 man van de 40,000 man, die het tweede gedeelte van het contingent van 1838 uitmaken, tot de werkelijke dienst opgeroepen worden. Bij eene andere ordonnantie wordt aan den minister van oorlog op de dienst van 1840 een buitengewoon credit van 19,987,000 fr. verleend, om de oorlogstoerusting in Afrika te bekostigen, die bij het budget niet zijn kunnen voorzien worden. De regeling van dit credit zal in de aanstaande zitting in de kamers voorgedragen worden.

Beide ordonnanties werden te gemoet gezien, maar men had te gelijk gedacht, de benoeming van den opperbevelhebber der expeditie te vernemen. De keus van den generaal *Cubières*, welke door den koning was voorgesteld, schijnt bij de ministers geen bijval gevonden te hebben; het wordt nu voor waarschijnlijk gehouden dat de maarschalk *Valée* het opperbeleid der expeditie zal bekomen.

De officiers van het 66ste regiment van linie te Lijon in garnizoen, hebben zich eenparig tot hunnen kolonel gewend, opdat deze aan het ministerie het aanzoek deed, dat het regiment naar Afrika gezonden werd.

Men wil stellig verzekeren, dat de generaal *Schneider* en de heer *Tessé* uit het ministerie zullen treden. Volgens sommigen zou de generaal *Rajol* tot oorlogsminister benoemd worden.

Bij eene ordonnantie van den 4den dezer, heeft de koning tot den aartsbisschoppelijken zetel van Lijon, die vakant geworden is door den dood van den kardinaal *Besch*, den bisschop van *Bay*, de *Ronald*, benoemd; voorts tot aartsbischop van Auch, in plaats van wijlen den kardinaal *Isidre*, den bisschop van Gap, de *Croix d'Azolette*, en tot coadjutor van den bisschop van Straatsburg, den kanonik van Parijs, *Affre*.

De commissie van instructie van het hof der pairs heeft de in vrijheidstelling van 21 beklagden, in den opstand van 12 en 13 mei bevolen. Het hof is tegen den 12den december bijeengeroepen om over de in beschuldiging stelling der overigen te beslissen; men denkt echter dat het proces van de 2de categorie van beschuldigten, niet dan voor de helft van januarij zal uitgewezen worden.

De politie doet dezer dagen uitgebreide nasporingen naar de woelingen der republikeinsche partij, en schijnt met ernst bezorgd te zijn voor een tweeden aanslag tegen het tijdstip van de opening der kamers. In den loop van gisteren zijn weder vele huiszoekingen gedaan en verscheiden mandaten tot in bewaringneming afgegeven, en heden wordt daarmede voortgegaan. Op verscheiden plaatsen heeft men kruid en patronen in beslag genomen, onder anderen bij een hoedenmaker, die zelf door eene achterdeur de handen der politie is ontkomen. Ook eene huiszoeking is gedaan in tegenwoordigheid van den gearresteerden *Bero*, (niet *Beraud*), ter plaats waar hij zeide, woonachtig te zijn; zulks leverde echter niets op, maar op het oogenblik van vertrek, ontdekte een der agenten een klein stukje papier, dat *Bero* zocht te verbergen, en maakte zich daarvan meester. Dit papier, met de hand van *Bero* geschreven, hield de aanduiding zijner eigenlijke woonplaats, met last om hetgeen zich daar bevond weg te voeren, en de beloften aan zijne vrienden „dat hij zijn plicht zou weten te doen.” Ter aangegeuide plaats werden vijf bommen met kogels gevuld en andere brandstoffen gevonden. *Bero* weigert voor den rechter op alle vragen te antwoorden; hij gaf zich den naam van een student, maar was bij een papierfabrikant werkzaam.

Men heeft tijdingen uit Smyrna tot den 19den November. Het dagblad dier stad behelst een bericht uit Konstantinopel van den 18den, waarin, strijdig met hetgeen van elders gemeld is, geschreven wordt, dat de beslechting der oostersche zaken nog even onzeker en met moeilijkheden omgeven is als vroeger, en dat de best ondernigte lieden aan de goede trouw van *Mehemed* al in al wat de onderhandelingen betref, begonnen te twijfelen. Uitenlijk scheen

hij een groot verlangen te koesteren om tot eene schikking te komen, maar gedurig legde hij nieuwe hinderpalen in den weg, die eene schikking onmogelijk schenen te maken. (Zie Duitschland hieronder.)

Te Konstantinopel werd met grooten ijver aan een mausoleum gewerkt, dat Sultan *Abdul-Medschid* ter nagedachtenis van zijn vader Sultan *Mahmoud* liet oprigten.

Het turksch gouvernement had aan de gouverneurs der districten waar de opium wordt aangekweekt, een firman afgezonden, met bevel om de inwoners aan te sporen, de landerijen daartoe besteed, voortaan met granen te bezaaien.

Te Konstantinopel is een nieuw dagblad opgerigt onder den titel: Dagblad van Konstantinopel.

Het fregat *la Belle Poêle*, waarover de prins van *Jainville* bevel voert, een lineschip en de stoomboot *Papin*, zouden naar Toulon terugkeeren, om deel van het reserve-eskader uit te maken.

De berigten uit Madrid tot den 29sten November houden niets nieuws. Uit Arragon wordt gemeld, dat de generaal *Espartero* den 26sten II. nog te Mas de las Matas was en zijne troepen nog dezelfde stellingen bezet hielden. De generaal *O'Donnell* bezette *Comarillas* en de omliggende dorpen.

Maroto heeft Burgos verlaten en is naar de hoofdstad vertrokken.

Ter haare liepen verscheiden ongunstige geruchten. Men zeide dat het gouvernement noodlottige tijdingen uit Algiers ontvangen had en wel 800 man door de Arabieren zouden omgekomen zijn. (Tot heden zijn er nog geen nadere tijdingen bekend dan de eerste, met de depesches van den maarschalk *Valée*); men sprak ook van zamenweringen die door de politie ontdekt waren. De notering van heden (6 December): 5 pCt. 112.60; 3 pCt. 82.30; Sp. Ar. 27.75; Cass. 6.40; de achtere; Nap. 1. 101.50; Rom. 1. 101.50.

Van den 7den.

Men wil stellig weten dat het gouvernement tijdingen heeft ontvangen uit Algiers die niet zeer gunstig luiden, maar toch minder noodlottig zijn dan de geruchten gisteren verspreid, volgens welke de Radjouten en Arabieren wel 1800 hoofden van soldaten en kolonisten hadden afgehouden. Naar men vermeent te weten, zouden verscheiden detachementen in de gevechten met de Arabieren het onderpit gedolven en bij de kleine schermutselingen tegen den overmachtigen vijand nog omtrent 200 soldaten verloren hebben. Men beklagt zich zeer, dat noch de *Moniteur*, noch het *Journal des Débats* heden een woord aangaande de jongst ontvangen tijdingen mededeelen.

Men verhaalt heden dat de hertog van *Orléans* eerst op het laatst van Februarij zich naar Algiers zal begeven en dat de eigenlijke expeditie eerst met het voorjaar zal ondernomen worden, terwijl men middelerwijl een verdedigenden oorlog wil voeren. Maar de door het gouvernement genomen beschikkingen zullen er tusschen den 10 en 15den December 3000 man te Algiers aankomen en deze versterkingen achtereenvolgend tot 20,000 man gebracht worden, terwijl er in verhouding van de aankomst, troepen van de tegenwoordige, afgematte en door ziekte gedande regimenten zullen terugkeeren.

De heer *Blanqui*, ains, wiens indichtingen omtrent de gesteldheid der troepen te Algiers zooveel van zich hebben doen spreken, is gisteren bij den koning ontvangen.

Men heeft heden het bericht ontvangen van de dood des kardinaals *Latil*, aartsbischop van Rhems.

De politie schijnt ook omtrent don *Carlos* hooft van de verdoofden te willen verdoofbelen, daar nog gisteren een *Carlos* staft naar Bourges gezonden zijn.

De beide personen van *Barthelemy* en *Bero* zouden bij den de conciergerie worden overgebracht.

Te Bordeaux heeft zich eene commissie gevormd, om bij het gouvernement nieuwe vertogen omtrent de suiker-kwestie te doen.

Te Havre verwacht men eerstlings aanzienlijke hoeveelheden graan of meel uit de Vereenigde Staten, zoo niet door

Amerikaansche huizen gezonden, in betaling van door den heer *Rotschild* geaccepteerde wissels.

— In de berichten van de spaansche grenzen, wordt uit Bayonne van den 4den medegedeeld, van een bloedig gevecht te Tolosa, tusschen de troepen en de inwoners 80 man van het garnizoen zouden ontwapend zijn geworden. Een ander gerucht sprak van de verschijning van eene karlistische ruitervande van 50 à 60 man te Carrasare, in Navarre.

Marotto is de Valladolid door het muzyk der Nationale garde, met eene serenade ontvangen, en begroet door eene deputatie uit haar midden en van de municipaliteit, aan wie hij geantwoord had, dat hij meer dan iemand het geluk van Spanje had gewenscht en slechts zijn pligt had gedaan.

Uit Madrid schrijft men dat het gouvernement in onderhandeling was met eene kompanieschap in Katalonie, om in de behoeften van het leger te voorzien.

— Het dagblad *le Sud* van Marseille, meldt nog in zijne jongste berichten uit het Oosten, dat volgens tijdingen uit Cairo, *Ibrahim*-pacha (een neef van des onderkoning-zoon van dien naam) eene volkomen overwinning had behaald, op den Iman der provincie Jahzeb, in Yemen. Door deze overwinning strekte *Mehemed-Ali's* magt zich tot in de nabijheid der engelsche etablissementen van Aden, aan den ingang van de Arabische golf, uit, hetwelk wel aanleiding tot eene verwikkeling in die streken kon geven. De troepen van den onderkoning zouden ook Sana bezetten, waarvan de Iman zich reeds in 't begin van het jaar onder bescherming van *Mehemed Ali* gesteld heeft.

— De koers der beurs was heden terdaling gestemd, hetgeen men aan de onderscheiden ongunstige geruchten toeschrijft. De notering was heden (7 December) 5pct. 112,36; 3pct. 80,80; Nap. r. 101,31; Sp. Ardoin 26pct.; Passive 6½; Rom. L. 101 ½.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 6den December.

De Groothertog van Saxe-Weimar is van deszelfs reis naar Holland, alhier aangekomen.

— In berichten uit Napels wordt van de sluiting van een traktaat met Engeland gesproken. — Don *Sebastiaan* werd aldaar gewacht.

— Volgens berichten uit Rusland is de oogst in de gouvernementen Orenburg, Tschernigoff, Wjotsha, Grodno, Smolensko, Olonez en Nowgorod slechts middelmatig, en in Rjasan slecht uitgevallen.

— In de *Allgemeine Zeitung* voorkomen de volgende berichten van 17 November, behelzen onder anderen het volgende:

» Het nieuws van den dag is, dat sir *Edw. Lyons* eene nota aan de regering heeft ingediend, waarbij de Jonische Republiek, dat is Engeland, de overgave eischt van de eilanden Elaphonisi aan de kust van Lakonie en Sphakteria in de haven van Navarino, als tot het Jonische gebied behoorende. Nadat het geschreeuw over voorgewende mishandeling van Jonische onderdanen, als middel om de Grieksche regering te kwellen, geene uitwerking gehad heeft, beproeft men het nu met deze eilanden. Men moet bekennen dat lord *Palmerston* niet gelukkig is in de keuze der middelen om de gestoorde goede verstandhouding met Griekenland te herstellen en dat hij het alleen aan zich zelven zal te wijten hebben, indien wij ons ten laatste naar Rusland aansluiten.

» Men beweert dat Frankrijk de uitbetaling van het nog achterstallig gedeelte der derde serie van de leening geweigerd heeft, en zelfs de renten der vroegere series begeert. Rusland daarentegen moet op het eerste aanzoek terstond de nog niet uitbetaalde gedeelten der derde serie beschikbaar gesteld hebben.

— Volgens berichten uit Weenen blijft aldaar voortdurend het gerucht in omloop, dat er buiten toedoen der mogendheden eene schikking tusschen de Porte en *Mehemed-Ali* tot stand gebragt en reeds door Frankrijk goedgekeurd zoude zijn; maar werd hetzelfde door welonderwiste lieden voor stellig ongegrond gehouden. Ook in brieven uit Triest van 26 November wordt, op grond der laatste aldaar ontvangen berichten uit Alexandrie, van zodanig schikking gesproken, met bijvoeging echter dat de geruchten dienaangaande op eene dwaling schijnen te berusten. » Egypte, leest men daarin, heeft namelijk aan den heer *Cochelet* verklaard, dat het de voorstellen van Frankrijk als grondslag voor de onderhandelingen met de Porte wilde aannemen. Ofschoon nu de bedoelde schikking niet tot de onmogelijkheden behoort, daar de heeren de *Pontois* en *Cochelet* alle krachten inspannen om het Oostersche vraagstuk ten spoedigste te beslissen; kan men toch het gerucht, volgens hetwelk de overeenkomst reeds gesloten zoude wezen, stellig voor valsch verklaren, daar de berichten uit Konstantinopel ten eenemale daarentegen zwijgen, en de Porte in hare eischen ten aanzien van Syrie nog te veel van Frankrijk en Egypte verschilt, dan dat men nu reeds eene overeenkomst tusschen de beide partijen voor waarschijnlijk zoude kunnen houden. Ook zou dit geenszins overeen te brengen aan de eischen der Porte aan de andere mogendheden gegeven te worden, van zins zonder hare medewerking te zullen ondernemen.

— Volgens sommige berichten uit Alexandrie, zou de Kapudan-*Achmet-Pacha*, die de Turksche vloot aan *Mehemed-Ali* overgeleverd heeft, den 14 den November aldaar overleden zijn.

BELGIË.

BRUSSEL, den 8sten December.

De algemeene discussie over het geheel der budgetten is gisteren in de kamer van vertegenwoordigers gesloten geworden, nadat nog een aantal leden in de beide vorige zittingen de ministers hevig aangevallen hadden. In de zitting van eergisteren heeft inzonderheid de heer *Verhaegen* een lang discours gehouden, waarin hij een reeks van grieven tegen het ministerie inbragt, hetzelve verweet door onbekwaamheid de kamer in de noodzakelijkheid gebragt te hebben, om tot behoud der nationaliteit, de 24 artikelen aan te nemen; het gouvernement moest rekenschap geven van de verkliste miljoenen; het was deszelfs onbekwaamheid te wijten, dat men door ijdel gezwets en vertoon ten spot van Europa was geworden; hij wilde dat zoolang er nog geen wet op de ministeriele verantwoordelijkheid bestond, men de ministers langs een anderen weg kon doen vervolgen en veroordeelen. Hij leidde verder de ministers ten laste, dat zij de constitutie geschonden hadden, dat zij door afzettingen op de verkiezingen hadden gewerkt, en voorstelde welzijn niets hadden uitgerigt. Ook een ander lid, de heer *Sigart*, beklagde zich over den ongelukkigen toestand van het land, in weerwil der schoone gedaane beloften van voorspoed, om de stemmen voor de aanneming der 24 artikelen te winnen. Hij vermaande, dat zoo de autoriteit te Gent middelen van overreding had gebruikt, de werklieden tot de orde zouden zijn teruggekeerd en het bloed niet zou gestroomd hebben.

In de zitting van gisteren heeft de minister van finantien *Desmaizieres* het woord opgevat ter beantwoording der onderscheiden aanvallen tegen zijn departement in 't midden gebragt. Hij beweerde dat hij met betrekking tot het handelstelsel, steeds eene billijke verhouding tusschen de algemeene belangen van het land had in 't oog gehouden; hij wees de beschuldiging af, dat hij slechts zoolang hij vertegenwoordiger was geweest, de belangen van de nijverheid had voorgestaan. Ten slotte ging hij tot cijferberekeningen over, ter wederlegging van die door den heer *de Brouckere* gemaakt; deze had willen betogen dat men een jaarlijksche deficit van 20,000,000 fr. had; maar hij was in den misslag vervallen van het oorspronkelijk cijfer der leeningen voor het effectief cijfer te nemen. Van den anderen kant had de heer *de Brouckere* in zijne berekeningen den geheelen spoorweg en al de andere groote werken, welke niet behulp der leeningen waren tot stand gekomen, vergeten; op eene dergelijke wijze wederlegde de minister de vergelijking door den heer *de Brouckere* van het tegenwoordig budget met dat van 1830; de laatstgenoemde had daarbij den geheel departement over 't hoofd gezien. Omtrent de oogenblikkelijke hulpbronnen, die de heer *de Brouckere* geloofde dat weldra uitgeput zouden zijn, toonde de minister aan, dat er op den verkoop van domeinen nog 16 miljoenen te ontvangen bleef.

Na den minister van finantien voerde de heer *de Brouckere* andermaal het woord, echter niet om zijne vorige financiële berekeningen tegen den heer *Desmaizieres* te stellen, maar om nogmaals tegen den minister van oorlog over de ministeriele verantwoordelijkheid en een ministerieel programma te spreken, hetgeen tusschen hen beiden tot de discussie leidde over de behandeling van de uitgaven voor de discussien over de ontvangsten; terwijl de minister *De Theux*, ten slotte, nog de verklaring deed, dat de belangrijke benoemingen en afzettingen niet door een enkel minister afzonderlijk, maar in den raad en door de ministers gezamenlijk besloten waren.

Nadat de algemeene discussie was gesloten, is men tot de behandeling der artikelen van het budget der middelen overgegaan, waarvan verscheidene aangenomen werden.

— De *Messenger de Gand*, en in navolging de andere bladen, deelen thans den inhoud der petitie mede, door de Gentsche fabriekarbeiders aan koning *Leopold*, in het gehoor II, dinsdag op Laeken, overgegeven. Te gelijk wordt daarbij het onderhoud vermeld, dat de deputatie met den koning gehad heeft en dat omtrent een uur geduurd heeft. De koning had niet regstreeks op den inhoud der petitie geantwoord, maar het gesprek aangeknoopt met het lid der deputatie die het verzoek overreikte, en met hem gesproken over den tegenwoordigen toestand der katoen-industrie, gezegd dat deze nijverheidstak tegenwoordig overal leed, in Engeland en in Frankrijk; de crisis was algemeen; het was te bejammeren dat de belgische fabriekanten niet rijk genoeg waren om hunne producten buitenlands uit te voeren, 't geen zij met voordeel zouden kunnen doen; verder had de koning de hoop te kennen gegeven, dat de sluiting van den vrede met Holland, den invoer der belgische katoenen stoffen aldaar zoude begunstigen, welke hoop de leden der deputatie echter niet deelden, daar Holland wel nimmer het product der belgische fabrieken zou bevoorraden. De koning had voorts een beter douane-stelsel tegen den smokkelhandel beloofd; eene driedubbele lijn zou daargesteld worden. Een der leden liet zich vrij sterk in *Leopolds* tegenwoor-

digheid uit. Zijn gouvernement had sedert vier jaren beloofd den vorigen welstand aan de stad te bezorgen, maar het had niets daarvoor gedaan; men liet de Gentenaren aan hun lot over als of zij niet waardig waren tot de belgische natie te behooren; de gentsche werklieden rekenden het 'skoningsgouvernement tot misdaad aan, dat het des omtrent het lot van Gent zoo onverschillig was; bij deze gezegden viel de koning den spreker in de rede viel, zeggende dat zulks niet zoo was; overigens verklarende, dat hij niet alleen meester was, dat de kamers moesten gemaadpleegd worden, maar dat hij de aanzoeken der arbeidslieden hij haar ondersteunen zou. Ten slotte verwees de koning de deputatie naar den minister van financien *Desmazières*.

— De kamer van in beschuldigingsstelling te Gent heeft uitspraak gedaan omtrent de oppositie van het publiek ministerie tegen de ordonnantie der raadkamer van de regtbank van eersten aanleg, opzigtelijk de zaak van den *Messenger de Gand*. De kamer van inbeschuldigingsstelling heeft beslist, dat er geen termen waren ter vervolging van den heer *Meidepenningen*, verklaart de incompetentheid; ten opzichte van den heer *d'Herbigny*, uithoofde van deszelfs betrekking als vreemdeling, beveelt de in vrijheidstelling van den uitgever *Bacdeljau*, en verwijst dezen naar het hof van assises, als verantwoordelijk uitgever van het artikel in den *Messenger*, over het gebed der orangisten.

— In het belgische leger heerscht thans eene zeer aanmerkelijke en vrij algemeene desertie. Men zegt, dat er Engelschen onder werkzaam zijn, wien het niet aan geld ontbreekt, en die de manschap naar Perzie willen zenden.

— De beroemde fabrikant *Cockeril* is den 4den December met zijn gezin naar St. Petersburg vertrokken. Men wil thans, dat hij niet slechts zijne fabriekgraving te Seraing aan de Russische regering verkocht heeft, maar ook door die regering voor het volvoeren van zeer uitgestrekte ontwerpen tot opheffing en uitbreiding van het fabriekwezen in Rusland zal worden gebruikt.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 9den December.

Het vuurwerk eergisteren avond, ter eere van den verjaardag van Z. K. H. den Prins van Oranje, op het plein van het Akademiegebouw afgestoken, is bijzonder geworden door een voor de uitwerking zeer fraai effect; en strekt den kweekelingen van de Koninklijke Militaire Akademie, die voor de eerste maal een dergelijk kunstvuurwerk vervaardigd hadden, alleszins tot eer. Het plein van het Akademiegebouw, alsmede het aangrenzende Valkenberg, waar men insgelijks het gezigt op het vuurwerk had, waren met een zeer talrijke schaar onzer stadgenooten gevuld, aldaar bijeenverzameld om het prachtig kunstvuur te aanschouwen.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zetten onafgebroken het onderzoek der verschillende aanhangige wetsontwerpen voort. De inlichtingen, door de regering in de memorie van antwoord nopens de leeningswet van 56 miljoen gegeven, komen, naar men verneemt, aan verschillende leden voor alsnog niet geheel voldoende voor, welke dien ten gevolge op nader mededeelingen ten aanzien van dit wetsontwerp blijven aandringen.

— Uit 's Hage schrijft men:

» Z. K. H. Prins *Albert* van Pruisen, die den 3den uit Petersburg te Berlijn was teruggekeerd, is gisteren middag alhier aangekomen, zijnde H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albert* van Pruisen haren Doorluchtigen gemant tot Alphen te ontmoet gereden.

» Bijzondere berigten uit Parijs melden, dat de gezantschapsraad *Rochussen* zoowel ten hove als bij de ministers met bijzondere voorkomendheid ontvangen is. De minister van buitenlandsche zaken had den heer *Desdangers*, chef der commerciele afdeeling aan het ministerie van buitenlandsche zaken, en den heer *Engelhart*, Fransche consul te Mente en Fransche commissaris bij de centrale Rijnvaarts-commissie, benoemd, om in hoedanigheid van commissarissen de onderhandelingen met den heer *Rochussen* te volgen.

» Gisteren avond heeft er een zeer ongeluk op den Scheveningschen straatweg, tusschen het huis van doctor *d'Aumeris* en halfweg, plaats gehad. De voorman van der *Mey*, die onderweg twee vrienden in zijn wagen had opgenomen, is, zonder dat deze zulks schijnen gemerkt te hebben, van den wagen gevallen; na een klein eind wegs, zonder voorman gereden te hebben, bemerkte men 't eerst, en bij onderzoek bleek, dat van der *Mey* overreden was. Bijna bewusteloos te hove gebracht, werd aan hem, doch vruchteloos geneeskundige hulp toegediend; gevende hij na een half uur den geest. Hij laat eene weduwe na, welke, van haren braven broodwinner verstoken, tot volslagen armoede is vervallen.

— Uit Gasselternyeveen in Drenthe meldt men, dat het Hoofddepot, hetwelk uit het stadkanaal, tot lengte van ongeveer 6,000 ellen, tot aan het gezegde dorp was ontworpen, op den 21sten November jl. is voltooid. De inwoners zagen, als in triomf, met statigen gang,

drie tjalken, die, versierd met vlaggen en wimpels, door een' zachten wind werden voortgestuwd, tot aan de woning van den predikant naderen. Sedert tien jaren hadden de kolonisten, de opvolgers van den achtbaren *Struik*, secretaris des landheaps, dit schouwspel niet mogen genieten. Tien jaren vroeger was Gasselternyeveen eene bloeiende streek, waar nijvere landbouwers, turfgravers en schippers hun bestaan vonden, maar de laatste verlopen tien jaren hadden dit dorp, door een misverstand en twisten, van de scheepvaart uitgesloten, en het was daardoor tot eenen staat vervallen, die den bezoeker deed denken, als of bij deszelfs bewoners alle lust was uitgedoofd; de met zoo veel zorg door *Struik* gemaakte aanleg zoude vervallen. Gelukkig voor de inwoners dier streken, dat zij door eendragt zich een ander middel van gemeenschap te water hebben verschaffd. Aan den landbouw is daardoor gelegenheid geopend tot verbetering en ontginning, aan den producent een gemakkelijker middel van vervoer, en aan den kleinhandel de betere aanvoer van dagelijkse behoeften.

In de zitting der Staten-Generaal van 11. vrijdag, heeft de centrale afdeeling verslag gedaan:

1°. Op het ontwerp van wet houdende aanwijzing der gevallen, waarin de certificaten van voldoening aan de nationale militie, niet meer zullen worden gevorderd. Daaruit blijkt, dat een lid in eene afdeeling zich zeer ontevreden verklaard heeft over de antwoorden welke de regering, ten aanzien van deze voordragt, gegeven heeft, als beschouwende, hij den tijd te lang en daardoor de straf te hard. Ook bleven nog vele leden derzelfde afdeeling den wensch uiten, dat de tijd van ouderdom hier in kwestie, op 35, in plaats van op 40 jaren, mogt worden bepaald. Hetzelfde deden twee leden eener andere afdeeling; welke door de, voor het tegenovergestelde aangevoerde redenen, niet waren overtuigd.

2°. Op het ontwerp, houdende bepaling tegen het aan de ambtenaren van het openbaar ministerie toekennen van aandelen in geldboeten, uitgesproken in strafzaken. Daaruit blijkt, dat eene der afdeelingen in geenen deele kon toegeven, hetgeen aan het einde van de antwoorden der regering is gezegd, dat het volsrekt onmogelijk zoude zijn, om de door haar bedoelde herziening van de verschillende wetten en besluiten, tot stand te brengen. In de erkenning, dat het een werk van gewigt en grooten omvang is, ligt toch nog geene toestemming van het ondoenlijke van zoodanige onderneming opgesloten. Die afdeeling had ook van geene blijvende *Codificatie* (zooals men zich bij de antwoorden uitdrukt) gesproken, doch met ernst aangedrongen op eene herziening van de veelvuldige wetten, besluiten en verordeningen, van verschillende besturen afkomstig, die zoodanig uiteenloopen, dat er dikwerf twijfel bestaat over het al of niet wettige der toepassing waardoor zeker eene onzekerheid in de wetgeving bestaat, die met eene goede staathuishoudkunde onverenigbaar moet geacht worden. Zonder nu te herhalen wat dezelfde afdeeling daarop vroeger heeft gezegd en hetgeen reeds meer en dikwijls is in het midden gebracht, blijft zij met allen ernst op de bedoelde herziening aandringen.

Wat aanbelangt het toekennen van eenige bezoldiging of schadevergoeding aan de ambtenaren van het openbaar ministerie bij de kantongeregten, is door twee leden der vierde afdeeling nog aange merkt, dat men hier in het nog moet horten; dat er een kenmerkend groot onderscheid is tusschen de bedoelde ambtenaren in de steden en ten platten lande; dat toch de eerste gemakkelijk, bij hunne vaste bezoldigingen, voor die werkzaamheden eenige toelage of tegemoetkoming van het stedelijk bestuur soms kunnen bekomen, doch dat dit van de, voor plattelandsgemeenten met die functien belaste, het geval niet is en deze zich, ter gelegenheid van vervolgingen, wegens polder- en andere reglementen, dikwijls hovenmate met kleine, doch veel moeite gevende zaken behat zien. Een lid der vierde afdeeling heeft te kennen gegeven, dat hem het principe dezer wet niet zoo geheel ontwijfelbaar voorkwam. Hij geloof niet, dat het mede heeft hebben in zoodanige boeten, als hier bedoeld zijn, in strijd zoude zijn met de beginsels onzer tegenwoordige wetgeving en regterlijke inzichten. Hij kan niet toestaan, dat er geene materie zou bestaan, waarin het alleszins wettig ware, dat aan de bedoelde ambtenaren ook een aandeel in de boeten zoude toekomen; hij acht, dat zulks eene niet nuttige strekking kan hebben, tot aansporing van buitengewone oplettendheid omtrent bijzondere omstandigheden en doet opmerken, dat het slot-art. van het thans nog vigerend Wetboek van Strafrecht, zich ook tot bijzondere wetten en reglementen refereert.

In de vijfde afdeeling heeft een lid opgemerkt, dat hij het antwoorde gegeven op den wensch der vierde afdeeling, als geheel onvoldoende beschouwt, want dat op die wijze en bij het op een stapelen van vroegere en latere wetten, dikwijls de lijnen van omwenteling en verandering daargesteld, alles medelijdend tot het grootste ongerief en onrechtvaardige behandeling der ingezetenen, die onmogelijk met al die successievelijk gemaakte wetten, vooral wat der-

zelve voortdurende kracht betreft, kunnen bekend zijn, moet uitloopen.

Wordt besloten de gedane verslagen te doen drukken en rond-deelen en de beraadslagingen over de voordragten te houden, zoodra de werkzaamheden der afdeling dit zullen toelaten.

STAATSREGELING.

Het is een voorval hetwelk de geheele europesche wereld met verbazing heeft vervuld, dat de sultan van het ottomannische rijk, met eigen vrije beweging, aan zijn volk eene staatsregeling schenkt, waarbij veiligheid voor leven en bezittingen, en waarborgen van vrijheid, eene rigtige handhaving der justitie en een gematigde invloed op het bestuur aan het volk verzekerd worden. Plegtig is de verklaring, dat, nadat gedurende eene geheele reeks van jaren, in dit rijk de wetten zijn verkracht geworden, de tegenwoordige regeerder wenscht naar recht en billijkheid te werk te gaan en alle willekeur ter zijde te stellen, naar de beginselen der europesche beschaving. De sultan wil het verval des rijks alleen daaraan geweten hebben, dat de wetten werden vertreden; alleen daarvan wil hij voortaan den herbloei des rijks en de welvaart der ingezetenen verwachten, dat de wetten gehandhaafd worden en goed en bloed gewaarborgd zijn voor elke overmagtige verdrukking. Hoe treurig steekt daarbij af die geheele omkeering van den bloeienden Hanoverschen staat, waar eigenmagtig de Wet van den Staat is opgeheven; waar de vorst alleen regeert, naar helgeen hij zich-zelf ten wil gelieft te stellen; onverfet, 's hem zulks mocht beginnen te mis-lagen, ook die beperkingen uit te zetten of omver te halen. Sedert het koninklijk Patent-loch, waarbij de regerende vorst Euxer-Augen de in werking zijnde staatsregeling eigendunkelijk heeft vernietigd, is het land aldaar in rouw, en de natie is verstomd en schier verplet door die aanmatiging van een gezag, hetwelk niemand dien vorst had gegeven. Vreemd zal het aan het Deutsche volk in de ooren klinken, dat in het Oosten, in het land van despotisme, vrij-williglijk wordt verleend, wat in het beschaafde en vrije Europa werd vernietigd in deze eeuw. Noch de monarchale vormen der Deutsche staatsinrigtingen, noch de inhoud van de Weener-akte, die waarborg, dat voor de volken tegen hunne vorsten, dat het getemperd soeverein gezag niet in een onbepaald gezag zal verwandelen, noch de vrees voor binnenlandsche bergerten hebben het besluit des Deutschen Bonds een schijn van recht of wettigheid kunnen geven, dat zij zich de zaak der aangerande vrijheid in de Deutsche staten niet heeft aangetrokken, en dat zij, kond en onverschillig, eene zoo-willekeurige handeling, als de vernietiging der constitutie van 1832, die in volle werking was, heeft kunnen aanzien. Dat gedrag voorspelt aan die staten in Duitschland, alwaar de stursten gemeend hebben, dat zij hunne in 1812 en 1813 gedane beloften tot het geven van constituties meesten gestand doen, weinig uitzigt op het blijvend bestaan derzelven; en het laat zich aanzien, dat bij eene troonsverandering, als de gelegenheid gunstig is, het voorbeeld des Hanoverschen konings navolging zal vinden; zoodat, dewijl dus een geringe staat niets tegen de overmagt uitrigten kan, de constitutionele regeringen in Duitschland zullen verdwijnen. Zoo gaat het licht weer derwaarts terug van waar het kwam, naar het Oosten; en bij den triomf der absoluten tot die begrippen en beginselen, zal Europa wederom achteruitgaan naar dien tijd van vooroordeel, privilege en obscurisme, waaruit alleen de vrije regeringsvorm redt; zoo als tijdens de republiek der Vereenigde Nederlanden, deze, niet slechts de meest vrije, maar te gelijk de meest verlichte staat in het benevelde en ultra-monarchale en monarchale Europa was.

De Commissie ter uitdrijving van Spijzen en Brandstoffen, noodigt bij deze degenen uit, die genegen moeten zijn, gedurende den aanstaanden winter, VLEESCH en BROOD aan haar te leveren, voor of na het op den 10. dezer, bij beslotene Billetten, te bezorgen bij den Heer Mr. Lox, in de Katerstraat, den prijs te oogen keubien, voor welken zij de levering van het Nederlandsch pond ROND-VLEESCH en ROEGENBROOD, zoudén willen aannemen, met op-gave van twee gegoeide personen, die des gevordert hunne borgen zullen zijn.

Breda, 9 December 1839.

Op den 24. November 1839, overleed te Schoonhoven (Koninkrijk Württemberg) onze waarde Behuwdzoon, de Wel-Edele Gestrenge Heer en Mr. CHARLES SCHMID, in den ouderdom van 32 jaren, nalatende eene beoefende Weduwe en Kind.

Tufter, 6. December 1839.

PAULUS VREDE,
F. C. VREDE,
Geb. d'Arbe.

* De Ondergeteekende heeft de Eer het Geachte Publiek dezer Stad te berigten, dat hij alhier is gearriveerd en uitgepakt, in het Logement den Gouden Leeuw, bij Mevrouw de Wed. GOTTENRATH en Kinderen, met zijn alom bekend Magazijn van Echte Tirolse GEMSLEDEREN HANDSCHOENEN voor Winter- en Zomergebruik, voor Heeren, Dames en Kinderen, Glace en Castor, als Rij- en Zijden HANDSCHOENEN, verder Fijne GEMSLEDEREN BORSTROKKEN, ONDERBROEKEN, GEZONDHEIDS-GORDELS, Elastique en andere beste BRETELS, als ook een extra Fijn Sortiment COLS en CRAVATTEN naar de Nieuwste Smaak. Beveelt zich in de gunst van het Geëerde Publiek.

J. BISSCHOFER, uit Tirol.
Gevestigd in de Vischsteeg B. 183
te Rotterdam.

NB. Eene aanzienlijke partij HANDSCHOENEN zullen tot zeer civiele prijzen worden uitverkocht.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDA, zullen op Maandag, den 23. December 1839, des middags ten twaalf ure, ten Stadhuijze aldaar, aan den minstdoenden, volgens in te leveren gezegele Biljetten van Inschrijving, in het openbaar Aanbesteden: Het ONDERHOUD van Stads-Gebouwen, Kazernen, Bruggen, Havenmuuren, Watertrappen, Waterleidingen, Straten, Markten, Pleinen en verdere aangelegenheden, gedurende den Jan 1840, volgens Tarief, onder presentatie van perCentegewijze korting.

De Konditien van Aanbesteding, liggen dagelijks, uitgenomen op Zon- en Feestdagen, op de gewone uren ter lezing op Saks-Secretarij, en nader onderrigt is te bekomen bij den Stads Architect A. J. F. CUYPERS.

Breda, den 5. December 1839.

Ter Ordonnantie van Burgemeester en
Wethouders voornoemd,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAIKES.

LEES HIER:

De HOUT- en HOUT-gepresenteerd om met 15. Mei 1840 te aan-vaarden: De eenigste welbekante SCHEEPS-TIMMERWERF te Breda, met de zoon HUIJING, daarbij gelegen, ook met GE-REEDSCHAPPEN tot het Opdoen van den Schip. Te bevragen bij den Molenaar C. W. BRUYNZEELS, te Breda.

* Bij de Boekhandelaren L. E. BOSCH EN ZOON, te Utrecht, zigt heden het licht:

DE VIERDE JAARGANG VAN DEN MINIATUUR-ALMANAK, VOOR HET JAAR 1840.

Versierd met fraaije Gravures van den kunst-graveur
J. P. LANGE, en een Muziekstukje.

De Bijdragen in dit Boekje zijn voornamelijk van de Heeren J. Im-merzeel, J. P. Heine, J. L. L. ten Kame, B. Hendrik Janszons, L. J. A. Tollens, A. Nieuwenhuis, J. B. Gouda, A. A. T. Vriessche, A. W. van der Pijl, G. A. van der Pijl, M. H. de Graaf, D. J. van der Pijl, enz.

De prijs is, in karton verguld op mede met koper, 90 Cents.

2°. Mr. Mr. H. M. A. J. VAN ASCH VAN WIJCK, GESCHIEDKUN-DE BESCHOUWING VAN HET OUDE HANDELSVERKEER DER STAD BREDA van de vroegste tijden af tot aan de 14de Eeuw.

Tweede Stuk, à f. 2.20.

3°. ALLEERKEESTE BEGINSELEN DER TOONKUNST, of GEBOORTEENISSEN DER ALGEMEENE MUZIEK. Eene handleiding bij het praeaal en klassikaal Onderricht, door A. P. F. van der LEEF, f. 1.00.

4°. TIJDREKENKUNDIGE TAFEL VOOR DE GESCHIEDENIS DES VADERLANDS, TEN DIENSTE DER SCHOLEN, door H. J. ABBRING, à 20 Cents.

Nr. 1 en 2 dezer Werken zijn aan de voornaamste Boekhandelaren verzonden, en Nr. 3 en 4 zullen binnen weinige dagen volgen.